

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων
Λουκᾶς Ράλλης
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 64

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 2604 διαταγὴν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας διευθυνούσης πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ τοῦ Πόρου περὶ πλοιάρχου τινος Πάνου Γαλέντη, Ποριώτου,

Θεωρήσασα τὴν εἰρημένην ὑπ' ἀριθ. 1228 ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ τοῦ Πόρου πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ἔβαλεν ὑπὸ φύλαξιν τὸ πλοῖον τοῦ Πάνου Γαλέντη, διότι, λαβὼν οὗτος διαβατήριον ἀπὸ Πόρου διὰ Σύραν, ὑπῆγεν ἐξ ἐναντίας εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου κ' ἐφόρτωσε πετσίᾳ, κατὰ τὴν παρὰ τοῦ ἐκεῖ Ὀθωμανοῦ Διοικητοῦ ἀπόδειξιν,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 1585 ὑγειονομικὴν πιστοποιήσιν τοῦ τριχαντηρίου «*Α γ ι ο ς Ν ι κ ὀ λ α ο ς*» τοῦ ρηθέντος Γαλέντη, ἐκδοθεῖσαν εἰς Πόρον τὴν 5ην Ἰανουαρίου 1829 καὶ παριστάνουσαν τὴν διὰ Σύραν διεύθυνσίν του μὲ 5.000 λεμόνι,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 1243 ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ τοῦ Πόρου, συνοδεύουσαν ἐνταῦθα κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως τὸ ρηθὲν τριχαντήρι καὶ τὰ ἔγγραφα του,

Θεωρήσασα τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἔγγραφον ἀπόδειξιν τοῦ Ἀμεταγᾶ, παριστάνουσαν ὅτι ἐπῆρεν ἐκεῖθεν τὸ αὐτὸ τριχαντήρι 133 ζεύγια πετσίᾳ πρὸς γρόσια 5,30 τὸ ζευγάρι, γραμμένην τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1829 καὶ σφραγισμένην μὲ ὀθωμανικὴν σφραγίδα,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου γενομένας ὁμολογίας τοῦ πλοιάρχου Πάνου Γαλέντη καὶ τῶν δύο ναυτῶν του τῆς 25 Ἰανουαρίου 1829,

Θεωρήσασα τὴν ἀπολογίαν αὐτοῦ τῆς 28 Ἰανουαρίου 1829,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἐξάγει:

1ον) Ὅτι, ἐν ᾧ ἔλαβαν τὰ διαβατήριά των διὰ Σύραν, ὑπῆγαν ἐξ ἐναντίας εἰς τὰς Ἀθήνας,

2ον) Ὅτι ἐπώλησαν ἐκεῖ λεμόνι καὶ ἠγόρασαν πετσίᾳ,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 18.

3ον) "Οτι ἀντιφάσκουσι μεγάλως πρὸς ἀλλήλους ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ ναῦταί του.

α) Διότι οἱ μὲν ὁμολογοῦν ὅτι τοὺς ἔδωκαν τὸ λεμόνι διὰ ψυχικὸν εἰς τὸν Πόρον, ὁ δὲ ὅτι τὸ ἡγόρασαν πρὸς 8 γρόσια τὴν χιλιάδα.

β) Διότι ὁ μὲν λέγει ὅτι τὸ ἐπώλησαν πρὸς 25 - 30 γρόσια τὴν χιλιάδα, ὁ δὲ $37 \frac{1}{2}$, καὶ ὅτι μέρος ἔδωκαν δῶρον εἰς τὸν Μπέην.

γ) Διότι ὁ μὲν λέγει ὅτι ἡγόρασαν τὰ πετσίᾳ πρὸς 2 γρόσια τὸ ἓν, ὁ δὲ πρὸς 115 παράδες κατὰ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ Τούρκου.

δ) Διότι ὁ μὲν πλοίαρχος λέγει ὅτι ἡγόρασαν περὶ τὰ 100 πετσίᾳ, οἱ δὲ ναῦται ὅτι ἀγνοοῦν πόσα, ἐν ᾧ ἡ ἀπόδειξις τοῦ Τούρκου παριστάνει ζευγάρια 133.

ε) Διότι ὁ μὲν πλοίαρχος λέγει ὅτι ἡγόρασαν τὰ πετσίᾳ μ' ὅσα γρόσια ἔπιασαν ἀπὸ τὸ λεμόνι, ὄντα περὶ τὰ 200, ὁ δὲ Σταμάτης Χάνος λέγει ὅτι τὰ ἡγόρασαν μὲ γρόσια ἰδικά του τὸν ἀριθμὸν 864,30, τιμὴν συμφωνοῦσαν μὲ τοῦ Τούρκου τὴν ἀπόδειξιν,

4ον) "Οτι ἐγνώριζαν τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν Ἀθηνῶν.

Παρατηρεῖ δέ:

"Οτι δι' αἰσχροκέρδειαν, παρεκτραπέντες ἀπὸ τὸν διὰ Σύραν πλοῦν των, ἀπελθόντες εἰς τόπον κατεχόμενον ἀπὸ Τούρκους καὶ ἀποκλεισμένον κ' ἐμπορευθέντες μὲ τοὺς ἐχθρούς, ἔγιναν παραβάται τοῦ ἀποκλεισμοῦ κ' ἔνοχοι μεγίστης προδοσίας ὡς Ἑλληνες καὶ κάτοικοι τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

Ἀποφασίζει:

1ον) Τὸ τριχαντήρι «Ἀ γ ι ο ς Ν ι κ ὀ λ α ο ς» τοῦ πλοίαρχου Πάνου Γαλέντη δημεύεται μ' ὅλην τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ.

2ον) Ἀφίνεται ὅπου ἀνήκει νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔγκλημα τῆς προδοσίας,

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων

Λουκᾶς Ράλλης

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 65

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 388 διεύθυνσιν τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας περικλειούσης ἔγγραφα ἀφορῶντα τὴν ἐλληνικὴν γολέταν «Ἀ σ π α σ ί α ν», κατα-